

ordentligt, gaa de jo ind i andre Erhverv, hvor de kunne tjene mere, end de kunne ved at være Dommere. Det ærede Medlem, der nys talte, ytrede, at man vilde have faaet en Forhøjelse af disse Lønninger, selv om man ikke havde faaet Retsplejelovent, og deri giver jeg ham Ret, thi vi have været saaledes fremme med Lønningslove paa det ene og det andet Omraade, at det vilde have været vanskeligt at staa imod, naar Kravet var kommet om, at Retsbetjente ogsaa skulde have Lønningstillæg. Men hele Ulykken ligger i, at man i de foregaaende Aar under Behandlingen af de store Lønningslove gik ud fra andre Forudsætninger, end man kan lægge til Grund i Øjeblikket. Da sagde man, at der var Dyr tid, og det kan der være nogen Rimelighed i, det var der ogsaa den Gang. Men pludselig, inden vi naaede at blive færdige med Lønningslovene, slog det om, og Priserne paa Levnedsmidler i det hele taget gik langt ned. Det var det, der vakte saa stor Opmærksomhed ude i Landet, at man paa et saadant Tidspunkt gav disse store Lønningslove. Men eet er jo, at man ikke kan staa imod og er med til at forhøje Lønninger, et andet er, *hvor vidt* man gaar i den Henseende, og der mener jeg, man maa være varsom. Jeg kan derfor ikke andet end paaskønne, at den højtærede Minister har haft dette for Øje under Udarbejdelsen af dette Forslag. Derfor kan det godt være, at man, naar man kommer til at forhandle om disse Forhold, kan komme til et noget andet Resultat, men op over dette kan der neppe være Tale om at gaa, naar man skal tage Hensyn til, at Sagen skal gennem det andet Ting.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Overfor de Indvendinger, som den første ærede Taler ogsaa fremsatte med Hensyn til de enkelte Lønninger, der ere foreslaaede i § 1, kan jeg i alt væsentligt henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler (Johansen) dende. Det er selvfølgelig kun finansielle Betæneligheder, der her gøre sig gældende. Jeg for mit Vedkommende sætter Dommerkaldet saa højt, at naar det skal udtrykkes i Penge, kunde jeg gaa noget videre. Der er jo ogsaa andre Hensyn end specielt de finansielle at tage. Det maa da heller ikke glemmes, at hvad særlig Landsdommerne angaar, som den første ærede Taler jo navnlig ankede over, da er den Lønsats, der her foreslaas for deres Vedkommende, højere end den, som Assessorer i Landover- samt Hof- og Stads-

retten i Øjeblikket oppebære efter den midlertidige Lønningsbestemmelse i § 1001 i den i Fjor vedtagne Lov. Den er højere, men jeg tilføjer, at den bør ogsaa være højere, thi Landsdommerne faa et mere ansvarsfuldt og vistnok ogsaa mere byrdefuldt Hverv end de nuværende Landsover- samt Hof- og Stadsretsdommere have. At Lønnen til Formanden i Højesteret er foreslaaet til 11,600 Kr., indrømmer jeg den første ærede Taler ser løjligt ud. Tallet er valgt, fordi det er den Løn, som den paagældende Embedsmand ifølge den nævnte midlertidige Lønningsbestemmelse nu oppebærer. Det vilde se smukkere og rundere ud at forhøje det til 12,000 Kr., men saa vilde maaske det Spørgsmaal opstaa, om ikke Ministrenes Lønninger burde sættes op, og det tror jeg ikke, at der er megen Stemning for at komme ind paa i Øjeblikket.

I øvrigt er jeg selvfølgelig enig med den ærede Taler i, at de forskellige Spørgsmaal nærmere ville kunne drøftes i et Udvalg. Jeg gad vide, om ikke den første ærede Taler ved sine Anker paa forskellige Punkter over, at der ved de foreslaaede Lønsatser ikke kunde være Tale om, at Folk fra Underdommerembeder vilde søge ind i disse Stillinger, har overset Bestemmelsen i § 7, 2det Stykke, hvor den nye Maade at beregne Alderstillaeg paa, som blev opfunden og indsat i den store Etatslønningslov i Fjor, er indført, thi derved vil i alt Fald en Del af de Betæneligheder, som det ærede Medlem nævnte, falde bort. Naar en Underdommer kan tage sin Alder som Underdommer med ind i det paagældende Landsdommerembede, vil han i hvert Tilfælde opnaa en Lønningsforbedring og en Lønningsforbedring, som sikkert er stor nok til at give ham Lyst og Ønske om at gaa over til den højere Stilling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Goos: Jeg tilader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte om den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.